

Fauna z osadów interglacjalnych z Koczarek koło Mrągowa

Sylwester Skompski*

Paleontological analysis of interglacial sediments from Koczarki near Mrągowo (NE Poland). *Prz. Geol.*, 50: 615–619.

Summary. The paleontological analysis of 46 samples from the borehole Koczarki, enabled to distinguish many fragments of diverse animals: bivalve species (*Bivalvia*), gastropod species (*Gastropoda*), ostracod species (*Ostracoda*) and single *Coleoptera* and *Pisces*. On this base we can say about the paleoecological and paleoclimatic conditions. The characteristic species: *Corbicula fluminalis*, *Lithoglyphus jahni* and *Scottia browniana* allows to determine the upper stratigraphic border of the sediments containing these species — which can not be younger than Mazovian interglacial.

Key words: Pleistocene, fauna (*Bivalvia*, *Gastropoda*, *Ostracoda*, *Coleoptera*, *Pisces*), paleoecology, paleoclimate, stratigraphy

Problem stratygrafii osadów czwartorzędowych w Koczarkach jest ściśle związany z podobnym problemem w Węgorzewie wyeksponowanym w publikacji Krausego i Grossa (1941). Miąwszy kompleks osadów zawierających szczątki flory i fauny kopalnej, był różnie interpretowany przez różnych autorów, ponieważ wykazywał wyraźną dwudzielność (Słowański, 1975).

Różnorodność interpretacji

Profil geologiczny wiercenia z Koczarek poddany analizie pyłkowej (60 próbek z głębokości: 130,0–176,1 m) został oceniony jako nowe stanowisko interglacjalne mazowieckiego z dwoma optimumami klimatycznymi sugerującymi jego dwudzielność (Borówko-Dłużakowa & Słowański, 1991). Jednak niepełne sukcesje pyłkowe nie pozwoliły na jednoznaczna interpretację. Krupiński (2000) korelując Koczarki z wieloma (ponad 50 stanowisk) profilami osadów interglacjalnych mazowieckiego uznał, że „...cechy sukcesji pyłkowej z Koczarek upodabniają się do flory opracowanej dla interglacjalnego mazowieckiego obszaru Podlasia”, ale zagadnienie obecności dwóch optimumów klimatycznych pozostawia sprawą otwartą. Podejrzewa, że znaczną rolę mogły odegrać tu procesy redepozycji w czasie akumulacji osadów interglacjalnych.

Inna interpretacja została przedstawiona na przekroju geologicznym opartym na badaniach litologiczno-petrograficznych i reinterpretacji paleobotanicznej ważniejszych otworów z tego regionu (Lisicki & Winter; 1999). Dolna część profilu z Koczarek (z głębokości 166,4–188,9) została uznana za osady nowego interglacjalnego nazwanego mragowskim (Lisicki & Winter; 1999).

W tym ujęciu interglacjalny mragowski jest oddzielony od interglacjalnego mazowieckiego (górnego optimumu) zlodowaczeniem broku. Gлина tego zlodowaczenia (o miąższości 5,2 m) występuje w Goleniu, w Węgorzewie IV (o miąższości 2,8 m), w Śniadowie (o miąższości 6,6 m), natomiast nie występuje w Koczarkach (Lisicki & Winter, 1999).

Analiza paleontologiczna

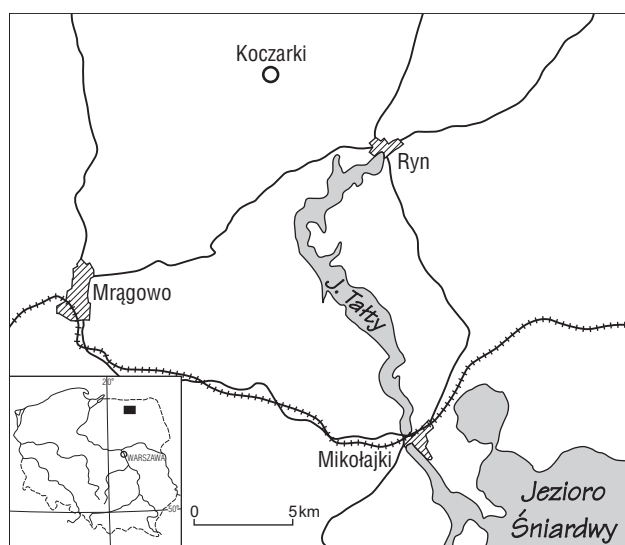
Badaniom paleontologicznym poddano odcinek profilu wiertniczego Koczarki z głębokości 134,4–176,1 m (z

pominięciem dwóch mało wiarygodnych próbek nr: 6 i 39). Najliczniej wystąpiły szczątki mięczaków: *Lithoglyphus jahni* i *Sphaerium rivicola* oraz *Valvata naticina* i *Valvata piscinalis*, a także małżoraczków: *Cyprideis torosa* i znacznie mniej licznie — *Scottia browniana*.

W badanych próbkach znaleziono też przedstawicieli innych grup systematycznych; ryb i owadów.

Szczątki ryb stwierdzono w próbkach: 4, 7–10, 16, 22–27, 29–36, 38, 40. Są to łuski cykloidalne i ktenoidalne (Rudnicki, 1965), zęby, ości i in. części szkieletu. Należą one do gatunków: *Perca fluviatilis* (okoń) — w próbkach nr 4, 10, 32, 40; *Rutilus rutilus* (płoc) — w próbkach nr 25 i 26; *Scardinius erythrophthalmus* (wzdreg) — w próbce nr 31 (por. S Skompski, 1983 — tab. 1).

Oprócz dominujących dwóch gatunków małżoraczków (*Cyprideis torosa* i *Scottia browniana*), w profilu znaleziono również pojedyncze okazy ośmiu innych gatunków: *Candona candida* (w próbce nr 35), *Candona compressa* (w pr. nr 38), *Candona neglecta* (pr. 10), *Candoniella subellipsoida* (pr. 10), *Cytherissa lacustris* (pr. 2), *Cytheromorpha fuscata* (pr. 35), *Herpetocypris* sp. (pr. 25 i 38) oraz najliczniejsze — *Darwinula stevensoni* (w pr. 10–25 egz., a także pojedyncze w próbkach: 5, 37, i 42).

Ryc. 1. Szkic sytuacyjny stanowiska Koczarki (wg Borówko-Dłużakowa & Słowański, 1991)

Fig. 1. Sketch situation of Koczarki (after Borówko-Dłużakowa & Słowański, 1991)

*Państwowy Instytut Geologiczny, ul. Rakowiecka 4, 00-975 Warszawa

Tab. 1. Mięczaki plejstocenijskie ze stanowiska Koczarki
 Table 1. Pleistocene molluscs from Koczarki

Numery próbek	Głębokość w metrach	Ślimaki (Gastropoda)							Małże (Bivalvia)										Objętość próbek w cm ³	Inne szczątki paleontologiczne i mineralne								
		(<i>Acroloxus lacustris</i> (Linnaeus))	<i>Belgrandiella</i> sp.	<i>Bithynia leachi</i> (Sheppard)	<i>Bithynia tentaculata</i> (Linnaeus)	<i>Lithoglyphus jahnii</i> Urbanski	<i>Lymnaea peregra</i> (O.F. Müller)	<i>Valvata nativica</i> Menke	<i>Valvata piscinalis</i> (O.F. Müller)	<i>Corbicula fluminalis</i> (Müller)	<i>Pisidium eserianum</i> (Poff)	<i>Pisidium henslowianum</i> (Sheppard)	<i>Pisidium milium</i> Held	<i>Pisidium moiriesianum</i> Paladilhe	<i>Pisidium parvulum</i> (Clessin)	<i>Pisidium pseudospaerium</i> Schlessch	<i>Pisidium</i> sp.	<i>Pisidium subtruncatum</i> Malm			<i>Pisidium sulcatum</i> (S.V. Wood)	<i>Pisidium supinum</i> A. Schmidt	<i>Sphaerium corneum</i> (Linnaeus)	<i>Sphaerium rivicola</i> (Lamarck)	<i>Sphaerium solidum</i> (Normand)	Unito sp.		
1	134,4–134,6						5+d																					
2	134,8–135,0				15+d		17+d	5						1														
3	135,0–135,2				20+d		41	20								1											Col	
4	135,2–135,4				12+d		4	2																			Per.	
5	135,4–135,6				241+(3)		100																					
6	135,6–135,8																										*	
7	135,8–136,0				100+(5)		60	15		1+k	1					2										Pis., lim.		
8	136,0–136,2				48+(2)		1	10				2		1		1										Pis.,Co l.		
9	136,2–136,4				165+(d)		10	7								1										Pis.		
10	136,4–136,6			(1)	374+(1)		338	35			2	1?		1		5										Per.		
11	136,6–136,8			(2)	135		29	10			1															Col.		
12	136,8–137,0				98+(d)		32	20				1		1				2k								Col.		
13	137,0–137,2				71+(2)		18	3									1	k					k			bur.		
14	137,2–137,4				15+(1)		1				1					1	1									Col.		
15	137,4–137,6				5		2	3																		bur.		
16	137,6–137,8				2		1	3																		Pis., get.		
17	137,8–138,0				7+(1)		2	3								4												
18	138,0–138,2				12+d			2									3											
19	138,2–138,4				54+(2)		4	6							1		1	3								Col.		
20	138,4–138,6				30+58d			11										1										
21	138,6–138,8				14+d			1								d			1?							pir.		
22	138,8–139,0				9+100d			1																		Pis., pir.		
23	139,0–139,2	1		1	(21)			1							1					k						Pis.		
24	139,2–139,4		1		5(24)			9									1						k			Pis.		
25	139,4–139,6				3(29)																		k			Pis., Rut.		
26	139,6–139,8				44+(24)		1	8							1								k			Pis., Rut.		
27	139,8–140,0				7+116d						1		2			d		k								Pis., Col.		
28	141,8–142,0				104+(3)											k												
29	154,4–154,5				1+(9)																							
30	155,0–155,2				(6)																			k		Pis., wiw.		
31	155,4–155,5			(2)	(73)																				d	Scar., wiw., bur., glau.		
32	159,5–159,6				(4)																			k		Per., glau., lim., wiw.		
33	167,0–168,0				58		12	6			1					k										Pis., Col., wiw.		
35	169,0–170,0	1			656(1)		160	81	1		1					2	1									Pis., Col.		

34	168,0–169,0				8(2)	3													d			140	Pis., Col., lim.
35	169,0–170,0	1			656(1)	160	81	1		1				2	1				50d	1		800	Pis., Col.
36	170,0–171,0				205+13 8d	139+	16												51d		22d	560	Pis., Col.
37	171,0–171,5				417+(1 4)	1 ?	194	20							5				67d		27d	330	
38	171,5–171,7				66+(2)			39						1					k		k	170	Pis. *
39	171,7–172,0																						
40	172,0–172,5				39+(1)	5	15								1				15d		63d	210	Pis.
41	172,5–173,0				137+(1)	20						4							33d			110	
42	173,0–173,3				87+(3)	57	42												35d			230	
43	173,3–173,6				43	10	22			1									k		k	130	
44	173,6–173,8				28	9	9						2						k		k	240	lil.
45	173,8–174,0				7	1	2												k			290	
46	174,0–174,2				k		k															150	
47	174,7–174,8				1																	360	
48	176,0–176,1				205(7)	66	20												59d		k		
Środowisko		S P		B S P	S P	P	S P	P S	P S	P (S)		S P	S B	—	SP	P S	P (S)	S (S)	P S	P			

Objaśnienia do tab. 1 — Inne szczątki paleontologiczne i mineralne

bur.	—	bursztyn
get.	—	getyt
glau.	—	glaukonit
Lim.	—	limonit
pir.	—	piryt
wiw.	—	wiwianit
*	—	próbka nie miarodajna
Środowisko		
B	—	bagienne
P	—	wód płynących
S	—	wód stojących

Col.	—	Coleoptera (chrząszcze)
lil.	—	fragment liliowca
Pis.	—	Pisces (ryby)
Per.	—	<i>Perca fluviatilis</i> (okoń)
Rut.	—	<i>Rutilus rutilus</i> (płoc)
Scar.	—	<i>Scardinius erythrophthalmus</i> (wzdrega)
Stan zachowania muszli		
d	—	detrytus muszli
k	—	kilka okruchów muszli
18	—	liczba muszli ślimaków lub skorupek (kłap) małżów

W kilku próbkach znaleziono też szczątki owadów, głównie w postaci pokryw chrząszczy (*Coleoptera*) — próbki nr 3, 8, 11, 14, 27, 31, 33–36.

Oprócz szczątków fauny znaleziono też liczne szczątki roślinne: *Alnus*, *Betula*, *Potamogeton*, *Carex*, *Zannichellia palustris*, *Hippuris vulgaris*, *Coenococcum geophillum*.

Interesująca jest obecność bursztynu w badanych osadach, znajdującego się tu niewątpliwie na wtórnym złożu (nr próbek: 13, 15, 31), podobnie jak i glaukonitu (próbka nr 31). Sugestie dotyczące allochtonicznego pochodzenia części osadów z Koczarek były wyrażone już wcześniej (Krupiński, 2000).

Niektóre minerały jak np.: wiwianit (próbki nr 29–33) lub piryty (próbki nr: 21,22) mogły powodować zatrucie środowiska, wpływając na słabszy rozwój fauny w zbiorniku.

Krótką charakterystyką ważniejszych gatunków

Lithoglyphus jahni Urbański. Ślimak ten żył w wodach stojących i płynących w czasie od dolnego i środkowego

czwartorzędu aż do schyłku interglacjalu mazowieckiego. Gatunek ten utworzony przez Urbańskiego (1975) na podstawie okazów z Czerniejowa nad Wieprzem, znalazł swoje potwierdzenie w wielu stanowiskach w Polsce (Opole na Polesiu Lubelskim, Zwierzyniec, Surniki — Skompski, 1989, 1991; Ruda k. Chełma Lubelskiego — Skompski, 1996; Szczurba k. Augustowa — Skompski & Ber, 1999; Ber, 2000; Biedaszki na NW od Węgorzewa Pochodka-Szwarc & Winter, 2001).

Valvata naticina Menke. Gatunek typowy dla większych rzek, a rzadziej spotykany także w mniejszych rzekach i jeziorach. Żyje zwykle w płytkiej wodzie przybrzeżnej, na dnie mulistym lub piaszczysto-mulistym (Urbański, 1957). Znajdowany w różnych ogniwach stratygraficznych czwartorzędu na obszarze Europy: od Anglii i Francji do dorzecza Wołgi. Współcześnie występuje w Europie od Łaby do Dniepru.

Sphaerium rivicola (Lamarck). Małż ten zasiedla przede wszystkim rzeki, ale także większe zbiorniki wód stojących. Zamieszkuje prawie całą Europę i zachodnią

Tab. 2. Małżoraczki plejstoceny z stanowiska Koczarki
 Table 2. Pleistocene ostracodes from Koczarki

Nr próbki	<i>Cyprideis torosa</i> (Jones)	<i>Scottia browniana</i> (Jones)	Nr próbki	<i>Cyprideis torosa</i> (Jones)	<i>Scottia browniana</i> (Jones)
1	14		25	—	—
2	238	2	26	1+k	
3	546	5	27	15	—
4	116		28	48	—
5	3342	35	29	2	—
6			30	3	—
7	653	5	31	2	—
8	137	2	32	12	—
9	176	7	33	645	8
10	1589	20	34	381	3
11	612	14	35	4608	28
12	207	2	36	597	—
13	287	6	37	1241	—
14	215	19	38	262	68
15	121	2	39	—	—
16	80	3	40	87	—
17	93	6	41	1252	1
18	411	7	42	1188	7
19	667	27	43	517	—
20	670	6	44	4	—
21	9	—	45	—	—
22	7	—	46	—	—
23	—	—	47	—	—
24	—	—	48	981	—

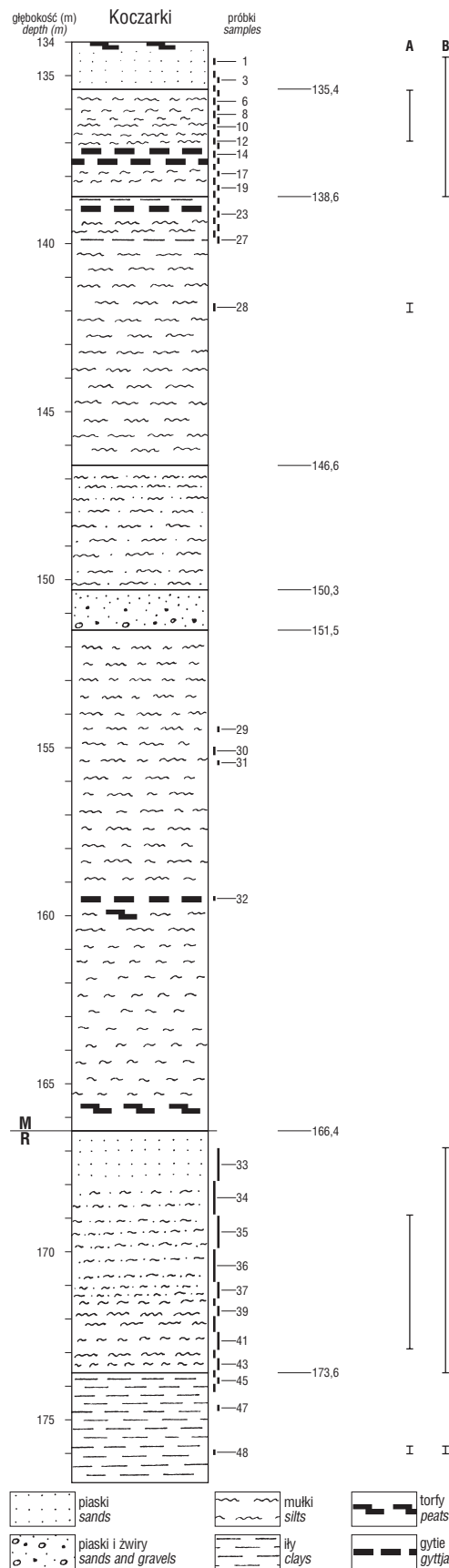
Syberię. Najliczniejszy w dorzeczu Łaby i Dunaju, nie występuje w Danii i Skandynawii. Ciepłolubny (Lozek, 1964).

Cyprideis torosa (Jones). Środowiskiem tego małżoraczka są zarówno wody słodkie, jak i słone; zasiedla on słonawowodne wybrzeża Europy, Afryki, a także zbiorniki śródlądowe m.in. ujścia dużych rzek. Przebywa w wodach płytkich, ale miejscami schodzi do głębokości ponad 40 m (Skompski, 1991). Znajdowany był nie tylko w osadach czwartorzędowych (Mandelsztam i in., 1962).

Zwięzły opis jego skorupki podaje Sywula (1989). Charakterystyczną cechą większości skorupki „są guzkowate wypukłości o bardzo zmiennym kształcie i liczbie” uzależnione od różnych czynników środowiska m.in. zasolenia; według Vespera (1972) rozwijają się one przy zasoleniu 1,8–14,5‰.

W sprzyjającym środowisku małżoraczka te, występuje masowo. Mimo, że jest typowym gatunkiem zbiorników o wodach brakicznych (oligohalinowych i mezohalinowych), może występować też w wodach słonych o zasoleniu ponad 30‰. Z kolei przejście od wód słonych do słodkich zostało doskonale przedstawione w opracowaniu stanowiska Czolpino k. Łeby (Brodniewicz & Rosa, 1967), gdzie wysłodzenie wód zaznaczyło się również zanikiem otwornic.

Scottia browniana (Jones). Małżoraczek ten żył w wodach stojących, w ciepłych warunkach paleoklimatycznych na terenie całej Europy, ale w samym zasięgu nie przekraczał ku N równoleżnika 54°. W czwartorzędzie żył od wczesnego plejstocenu do schyłku interglacjału mazowieckiego. W stanie kopalnym znany jest z wielu stano-

Ryc. 2. Osady interglacjalne z fauną w profilu Koczarki; A — maksimum mięczaków, B — maksimum małżoraczków; M — interglacjał mazowiecki, R — interglacjał mrogonowski
Fig. 2. Interglacial sediments with fauna at Koczarki profile; A — maximum of molluscs, B — maximum of ostracods fauna; M — Mazovian Interglacial, R — Mrogonian Interglacial

wisk (Kempf, 1971; Jesionkiewicz, 1982; Skompski, 1987, 1989, 1991; Sywula & Pietrzeniuk, 1989; Skompski & Ber, 1999).

Korelacja wyników analizy palinologicznej i faunistycznej

Spąg osadów interglacjału mazowieckiego w Koczarkach przyjęty na głębokości 166,4 m (Lisicki & Winter, 1999) został w przybliżeniu potwierdzony badaniami faunistycznymi. Ilość mięczaków (*Lithoglyphus jahni*, *Valvata naticina*, *Sphaerium rivicola*) gwałtownie maleje na głębokości 169,0 m (tab. 1) natomiast małżoraczek (*Cyprideis torosa*) — na głębokości 159,6–167,0 m (tab. 2).

Wniosek, dotyczący spągu osadów integracyjnych ma charakter przede wszystkim paleoklimatyczny, a nie stratygraficzny, jako że zarówno *Lithoglyphus jahni* jak i *Scottia browniana* występują jeszcze w ciągu całego interglacjału mazowieckiego, a ilościowe wahania gatunków mogą zależeć nie tylko od paleoklimatu, ale i od zmian paleoekologicznych lub zmian chemizmu wód zbiornika, co miało miejsce np. w stanowisku Boczów (Skompski, 1980, 1989).

Nasuający się tu wniosek o zasoleniu wód, na co mógłby wskazywać małżoraczek *Cyprideis torosa* (por. opis tego gatunku), niekoniecznie musi stanowić argument na zasolenie, ponieważ guzki na powierzchni znalezionych tu skorupki były słabo rozwinięte, a więc wyżej przedstawiona koncepcja *Vespera* nie musi tu być w pełni uzasadniona.

Wnioski

Badania paleontologiczne (faunistyczne) pozwoliły na wyciągnięcie trojakiemu rodzaju wniosków: paleoekologicznych, paleoklimatycznych i stratygraficznych.

□ Wniosek paleoekologiczny wynika z obecności gatunków mięczaków zasiedlających głównie wody płynące: *Lithoglyphus jahni*, *Valvata naticina*, *Sphaerium rivicola*, *Pisidium sulcatum*, *Corbicula fluminalis* — więc było to środowisko w przewadze rzeczne.

□ Wniosek paleoklimatyczny — można wyciągnąć z obecności gatunków ciepłolubnych mięczaków: *Lithoglyphus jahni*, *Corbicula fluminalis* i małżoraczek: *Scottia browniana*, a więc osady z fauną powstawały w czasie interglacjału.

□ Wniosek stratygraficzny wypływają z obecności gatunków mięczaków i małżoraczek, które wyginęły na tym terenie u schyłku interglacjału mazowieckiego: *Lithoglyphus jahni*, *Corbicula fluminalis*, *Scottia browniana*, a więc osad w którym występowały nie może być młodszy od tego interglacjału.

□ Nie można jednak wyciągnąć zbyt daleko idących wniosków stratygraficznych, ponieważ badania fauny w profilu Koczarki nie mogą stanowić podstawy do stwierdzenia odrębności interglacjału mazowieckiego i mragowskiego, jako że brak jest gatunków przewodnich dla poszczególnych interglacjałów. Takiej podstawy nie dają

również zmiany ilościowe fauny w poszczególnych próbkach, ponieważ mogą one być wynikiem zupełnie lokalnych a nie klimatycznych zmian ekologicznych środowiska.

Literatura

- BER A. 2000 — Plejstocen Polski północno-wschodniej w nawiązaniu do głębszego podłoża i obszarów sąsiednich. Pr. Państw. Inst. Geol., 170: 1–89.
- BORÓWKO-DŁUŻAKOWA Z. & SŁOWAŃSKI W. 1991 — Wyniki analizy pyłkowej osadów interglacjalnych w Koczarkach koło Mragowa. Kwart. Geol., 35: 323–336.
- BRODNIEWICZ I. & ROSA B. 1967 — The Boring Hole and the Fauna at Czolpino. Poland, Baltica, 3: 61–86.
- JESIONKIEWICZ P. 1982 — Nowe stanowisko interglacjału mazowieckiego w Krepie koło Kocka. Kwart. Geol., 26: 423–430.
- KEMPF E. K. 1971 — Ökologie, Taxonomie und Verbreitung der nichtmarinen Ostracoden-Gattung *Scottia* im Quartär von Europa. Eiszeitalter u. Gegenwart, 22: 43–63.
- KRAUSE P. G. & GROSS H. 1941 — Das Interglazial von Angerburg nebst Bemerkungen über einige andere ostpreussische Interglaziale. Jahrbuch Reichstelle f. Bodenforschung, 60: 311–340.
- KRUPIŃSKI K. M. 2000 — Korelacja palinostratygraficzna osadów interglacjału mazowieckiego z obszaru Polski. Pr. Państw. Inst. Geol., 169: 1–61.
- LISICKI S. & WINTER H. 1999 — Mroglowian and Brokian, new stratigraphic units of the Middle Pleistocene in northeastern Poland. Kwart. Geol., 43: 9–18.
- LO EK V. 1964 — Quartärmollusken der Tschechoslowakei. Rozprawy Ústředního ústavu geologického, 31: 1–374.
- MANDELSZTAM M.I., MARKOVA L.P., ROZYEWA T. R. & STIEPANAJTYS N.E. 1962 — Ostrakody pliocenowych i postpliocenowych otłóżeń Turkmenistana. Izd. Akad. Nauk Turkmensoj SSR. Aszchabad.
- POCHOCKA-SZWARC K. & WINTER H. 2001 — Osady interglacjału mazowieckiego w Biedaszkach i Prynowie (Kraina Wielkich Jezior Mazurskich). Prz. Geol., 49: 143–147.
- RUDNICKI A. 1965 — Ryby wód polskich. PZWS, Warszawa.
- SKOMPSKI S. 1980 — Nowe stanowiska mięczaków z osadów interglacjalnych w zachodniej Polsce. Biul. Inst. Geol., 322: 5–29.
- SKOMPSKI S. 1983 — Fauna mięczaków z interglacjału eemskiego w Żmigrodzie nad Baryczą. Kwart. Geol., 27: 151–188.
- SKOMPSKI S. 1987 — Ostrakodowy en la kvaternaraj sedimentoj de Pollando. Geologio Internacia, 7: 71–76.
- SKOMPSKI S. 1989 — Role of malacologic investigations for stratigraphy of the Quaternary of southeastern Poland. Kwart. Geol., 33: 525–540.
- SKOMPSKI S. 1991 — Fauna czwartorzędowa Polski. Bezkręgowce. Wyd. Uniw. Warszawskiego.
- SKOMPSKI S. 1996 — Wzorcowe zespoły malakofauny w różnych ogniwach stratygraficznych czwartorzędu. Pr. Państw. Inst. Geol., 151.
- SKOMPSKI S. & BER A. 1999 — Interglacjalna fauna mięczaków ze stanowiska Szczebra k. Augustowa. Prz. Geol., 47: 1006–1012.
- SŁOWAŃSKI W. 1975 — Czwartorzęd w Węgorzewie i okolicy. Biul. Inst. Geol., 288: 99–136.
- SYWULA T. & PIETRZENIUK E. 1989 — Ostracoda [W:] Budowa geologiczna Polski. T. III. Atlas skamieniałości, cz. 3b — Kenozoik, Czwartorzęd. Wyd. Geol. Warszawa.
- URBAŃSKI J. 1957 — Krajowe ślimaki i małże. PZWS, Warszawa.
- URBAŃSKI J. 1975 — *Lithoglyphus jahni* n. sp. aus den Mitteleuropäischen Ablagerungen des Mindel/Riss Interglazials, nebst Bemerkungen über den nordbalkanischen *Lithoglyphus fuscus* (C. Pfeiffer, 1828) (= *L. pyramidatus* Moellendorff 1873); (Gastropoda. Probranchia. Hydrobiidae). Bull. Soc. Amis Sc. et Letters Poznań. Ser. D — 15:107–115.
- VESPER B. 1972 — Zum Problem der Buckelbildung bei *Cyprideis torosa* (Jones, 1850) (Crustacea, Ostracoda, Cytheridae). Mitt. Hamburg zool. Mus. Inst., 68.